

[Leif Hermann]

Hvis vi ser på § 47, stk. 3, går jeg ud fra, at der er tilstræbt en realitetsændring. Det bekræftes i øvrigt af det, fru Anne Grete Holmsgård sagde om, at man skulle have færre lokalplaner. Denne realitetsændring indebærer en udvidet adgang til dispensation, og det betyder, at de foreninger i medfør af den gældende kommunelovs § 23 og lignende med lokalt tilhørsforhold, som over for kommunalbestyrelsen har fremsat skriftlig anmodning om at blive holdt underrettet om forslag til lokalplan, glider ud. For så vidt borgerindflydelsen er organiseret i disse foreninger, begrænses den altså.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Både fru Anne Grete Holmsgårds og hr. Leif Hermanns bemærkninger viser jo tydeligt, at der er god grund til at drøfte disse spørgsmål nærmere i udvalget.

Jeg vil ikke afvise, fru Anne Grete Holmsgård, at der kan være særlige problemer i København, men når nu kommunalpolitikerne rundt omkring i landet skal varetage borgernes interesser, er det dog bemærkelsesværdigt, at deres organisationer er indstillet på og gerne vil medvirke til en smidiggørelse i denne retning. På baggrund af de erfaringer, som er gjort i de år, der er gået med den nuværende ordning og med de muligheder for indsigt, der findes i den nugældende lov, er det da ikke sikkert, at det er den helt rigtige fremgangsmåde. Det er dog ikke givet. Men jeg synes, det er disse ting, man må have uddybet og grundigt undersøgt i udvalget.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til fru Anne Grete Holmsgårds bemærkninger om saneringen i København vil jeg sige, at det jo ikke er sådan noget, lovforslaget tager stilling til. Det ville aldrig være en mindre ændring at lave om på en tidsfølgeplan. Men problemet og skandalen i København er jo – og det kan vi sikkert godt være enige om herinde – at der slet ikke er nogen kommuneplan og dermed heller ikke nogen tidsfølgeplan, og det er virkelig for dårligt.

Men spørgsmålet om denne ændring berører slet ikke det eksempel, som fru Anne Grete Holmsgård kom med, og jeg synes og-

så, man skal gøre sig klart, at hvis man laver kommuneplanprocedure og lokalplanprocedure over alle mulige små detaljer, så mister folk efterhånden overblikket og kan slet ikke finde ud af, hvor der sker nogle vigtige ændringer. Det har netop blandt byplanlæggere været diskuteret, om ikke man nogle gange overplanlagde på en sådan måde, at de virkelig vigtige overordnede problemer faktisk forduftede i de mange detaljer.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt sige til fru Hanne Severinsen, at problemet her jo er, at man lægger større beføjelser over til kommunalbestyrelse og til borgerrepræsentation. Det finder jeg er et stort problem, fordi det i praksis har vist sig, at i hvert tilfælde borgerrepræsentationen i København har haft svært ved at tage det, der hedder nærdemokrati, alvorligt.

Det er borgerrepræsentationen selv, der skal afgøre, om der er væsentlige ændringer eller ej, og det er i høj grad et problem, for det, man gør her, er, at man i det hele taget svækker en overordnet myndigheds mulighed for at gå ind og sige: nu går den altså ikke. Faktisk piller man jo også i lovens § 8, stk. 1, det andet punktum ud. Der står, at hovedstadsrådet og amtskommunerne hidtil har skullet varetage, at der var en vis kvalitet i kommuneplanen, således at den var god nok til, at man også kunne lave lokalplaner ud fra den. Denne bestemmelse falder ud nu. Hvis man ser på, hvad det egentlig er for nogle ting, der er omfattet af kommuneplanlovens § 3, stk. 3, er det bl.a. byfornyelse, det er også spørgsmålet om grønne områder og en lang række andre ting. Det er altså ikke helt ligegyldigt, at man på denne måde svækker kvaliteten i kommuneplanen. Man har et meget, meget dårligt grundlag, når der skal tages stilling til, om der er tale om større eller mindre ændringer, og jeg er meget nervøs.

Jeg vil godt sige til hr. Steffensen, at det er rigtigt nok at sige, at der ikke er de samme problemer i andre kommuner som i København, men denne her lov gælder altså også for København, og man er simpelt hen nødt til at tage udgangspunkt i det svageste led i kæden. Man kan ikke tage udgangspunkt i det stærkeste, det viser alle fysiske love.